564

1

Печатана!

Учение

(ПОДВИЗАВАНЕ) И СЛУЖЕНИЕ НА БОГА.

7-мо Недѣлно Утрино Слово

17 януари 1937.г. 5.ч.с. Времето стегнато, студено.

ИЗГРѢВЪ.

Учение

(ПОДВИЗАВАНЕ) И СЛУЖЕНИЕ НА БОГА.

Нарядътъ. Добрата молитва. Хвалата. Молитвата на Царството. Отче нашъ. 9-та глава на Ев. отъ Иоана. втората половина. Отъ 22 ст.

Въ начало бѣ Словото.

Ще говоря много кратко, ясно, за да разберете нѣкои работи вие, старитѣ. Защото всичката погрѣшка е въ старитѣ. Малкитѣ деца сж измжчва ни отъ старитѣ. Не измжчватъ малкитѣ деца, старитѣ, но старитѣ измжчватъ малкитѣ деца. Че това е вѣрно, старитѣ братя въ единъ домъ, едно дете на три години, ражда се друго дете, и майката като излѣзе отъ кжщи, голѣмото дете вземе, че бие малкото, че му взѣло мѣстото. Казва: майка ми менъ държа едно време, сега ти взе моето мѣсто. Братчето или женското дете бие малкото братче, че му взѣло мѣстото. А то казва: защо ме биешъ?

Отъ многото знание хората страдатъ, всичкитѣ. Да кажемъ, много пжти вие говорите: "съ вѣра, .." Но трѣбва да знае човѣкъ. Вѣрата е едно условие за човѣшкия умъ да се подвизава, и да служи на Бога. Човѣшката любовь е това сила та, съ която човѣкъ работи. Защото ако имашъ любовь, ти си силенъ, да можешъ да работишъ. Безсилниянъ е като единъ боленъ човѣкъ. А пъкъ надеждата, това е помощникътъ, който всѣкога се надѣва. Той прави най-малкитѣ работи. Дребнитѣ работи въ живота върши надеждата. Преди нѣколко дена, като съмъ държал една отъ лекциитѣ, се е обезсърдчила отъ чертежитѣ, които дадохъ тогава. Казва, какъвъ смисълъ има? Азъ, казва тя, се объркахъ, не зная, въ какво да вѣрвамъ Допсега считахъ, че кръгътъ е нѣщо Божествено, а Ти направи, че кръгътъ е нѣщ животинско? То е едно разбиране. Кръгътъ си е кръгъ. То е една представа. Че човѣкъ е добре облѣченъ или зле облѣченъ, това е второстепено. Защото човѣшкото тѣло или човѣшкия умъ и човѣшкото сърдце отъ дрехитѣ на става покултуренъ. Една външна прическа, една външна украса е това. Но ако единъ човѣкъ е облѣченъ хубаво, ни най-малко не значи, че той е добъръ. И ако не е облѣченъ добре, не значи, че е лошъ. Не, и най-малко. Добриятъ човѣкъ и съ хубавитѣ и съ лошиѣси дрехи, той е добъръ. А лошиятъ човѣкъ и съ хубавитѣ си дрехи, той е пакъ лошъ, и съ лошитѣ е лошъ.

Та казвамъ, ние сме господари въ свѣта. Трѣбва да знаемъ, че ние сме господари въ свѣта, само съ онова, което ние имаме, а не съ онова, което хората иматъ. А Господарь на цѣлия свѣтъ е само Богъ. Ние искаме нѣкой пжть права които не ни се падатъ. Ти нѣмашъ право надъ другитѣ хора! Защо? Защото туй право е тѣхно, Богъ имѣ го е далъ.

Ако вземешъ съ насилие правата,какво става? И защо страдате вие? Нѣкой дой де,нка да те учи,какво трѣбва да правишъ. По кой начинъ азъ трѣбва да го въ. уча единъ човѣкъ,какво да прави? Да кажемъ,азъ уча единъ човѣкъ на щедрост Азъ трѣбва да му покажа,какво нѣщо е щесростьта. Азъ трѣбва да ти покажа, какъ трѣбва да дадешъ,и колко трѣбва да давашъ. И колкото ние даваме,това не е даване. Напр.ти дадешъ пари,и казвашъ,че си щедъръ човѣкъ. Това нищо не е. Или азъ мога да си дигна ржката,и да ви благословя. Какъ ще ви благословя? То е смѣшно,азъ не може да ви благославямъ. Значи,като си дигна ржката да ви благословя,азъ казвамъ:признавамъ благословението,което Господъ ви е далъ.Значи,признаване Божието благословение. А ако кажа азъ:ако не ви благословя,отъ васъ нищо не става,и Богъ нѣма да ви благослови. Туй наричамъ,че ако азъ опека хлѣба въ огъня,да кажа,че ако азъ не съмъ опекъл хлѣба,нищо не става,азъ съмъ го опекълъ? А то житното зърно,като се е сѣло ти си е проявило своята сжщина.

Та казвамъ сега,на всинца ни остава да признаемъ само онова,което то Богъ е вложилъ въ насъ. Азъ за себе си зная,нѣщата какъ седатъ,но нѣма какво да питамъ хората,право ли постжпвамъ или не?Азъ зная,че щомъ постжпя право,въ менъ има нѣщо,което се радва. Богъ казва:ти постжпи право. Щомъ постжпя криво,Той казва;не си постжпилъ право! Не си справедливъ! -Ама Господи,ти обясняваш...всичко туй. -Не си справедливъ!нищо повече.Не ти го обяснява защо. -Не си справедливъ,свършена работа. -Ама азъ имамъ повече знание. -Не си справедливъ. Ти имашъ повече знание отколкото ти трѣбва. Чеотъ кжде тогава,онзи,който има сто милиона,неска да има 120 милиона,200 и повече? Човѣкъ никога не е наситенъ въ знанието.

Та казвамъ,Богъ отъ всинца ви иска,да свършимъ работата Му.Господъ малко е останалъ назадъ съ нашитѣ неразбории и любовни работи. И съ любовнитѣ работи ние напуснахме Божиитѣ работи.Младиятъ момъкъ се е влюбилъ въ слугинитѣ,или младиятъ слуга.Преди да бѣха се влюбили,тѣ добре си вършѣха работата.А сега другата,като се е влюбилъ въ слугинята,той се захласналъ въ нея. Това млади и стари го вършатъ,и работата не върви. Каква е тази работа? Любовьта.Не е Господъ. Е,кой е причината? Любовьта е причината. Не е лошо. Е кога можешъ да се захласнешъ? Щомъ си слуга,не се захласвай.Нищо повече. Понеже господарьтъ ще се разгнѣви. А кога можешъ да се захласнешъ? Когато станешъ господарь. Тогава можешъ да се захласнешъ колкото искашъ.Щомъ си слуга,не можешъ да се захласвашъ. Ако се захласваш господарьтъ ще ти каже:азъ ти давамъ пари,но ти съ моята слугиня ли ще имашъ вземане,даване? Сега да ви кажа това. Че ти имашъ ли правото въ една княжеска или царска дъщеря да се захласнешъ и да я обичашъ?

Всѣки има ли право да желае да се ожени за царската дъщеря? Въ действителния животъ какъ е? Нѣкой знаменитъ, но пакъ отъ царски родъ, има изключение. Тѣ разправятъ за такива случаи, но това се случава много редко. Значи, онзи само ще си хвърли единъ крадливъ погледъ, и ще си каже: много е хубава, да е нѣкоя по-простичка, но царската дъщеря? Ако си позволя, ще ме биятъ. Царьтъ има всичката сила, да те пребие. Защо? -Че обичашъ царската дъщеря. Царската дъщеря нѣма нужда отъ вашата любовь. Нито вие, ако се ожените заради нея, може да я направите щастлива. Тя си има свой възлюбленъ. И колко могатъ да се оженятъ за една царска дъщеря? Много малко. А това сж милиони поданици въ царството. Тѣ трѣбва да се откажатъ отъ този меракъ. Азъ говоря за земния животъ, не другия. И тъй подържайте въ себе си онази специфичната вѣра, която Богъ има за васъ. И не се мѣсете въ Божиитѣ работи; какъ трѣбва да постжпи съ другитѣ работи. Не сепмѣсете въ Божиитѣ работи! Не се мѣси, защо Богъ е направилъ единъ човѣкъ ученъ, другъ силенъ или слабъ. Не се мѣси въ тази работа! Или пъкъ, защо единъ обича, а единаго, не обича другиго? И въ това не се мѣсете. Не се мѣсете въ това. Та ние не знаемъ, какво нѣщо е Любовьта. -Азъ зная, какво нѣщо е любовьта. -Ти можешъ да знаешъ своята любовь, но дали другия човѣкъ постжпва както тебе, то е другъ въпросъ.

Въ онази истинската Любовь има съгласие между природата и Любовьта. А въ любовьта, която не е правилна, нѣма съгласие. Ако умътъ ти мисли едно, сърдцето ти чувствува друго, а твоята воля върши трето, има една вжтрешна дисхармония въ живота.

Та казвамъ, причината сега сж старитѣ възгледи на хората, че страдатъ новитѣ възгледи. Всѣки единъ новъ възгледъ, който приемате въ себе си, веднага ще се проявятъ и новитѣ чувства, който ще се породатъ въ васъ. Но тѣ веднага ще породатъ и злобата на старитѣ чувства, които сж въ васъ. Всички имате тази опитность. И туй е опитностьта на всинца ви. Питамъ сега вземете при сегашнитѣ условия на живота, ще може да го наречете, че минава покрай единъ бакалинъ, и казвашъ: може ли да ми дадешъ ключа на твоята каса да видя, колко пари имашъ. Какво ще бжде разположението на този бакалинъ? когато ти му поискашъ ключа? Най-първо той ще те погледне отъ горе, и ще каже: не мога да ти дамъ ключа. Защо? Защото не вѣрва въ тебе. Ще кажешъ: ще погледна паритѣ. Но ще бръкнешъ и ще вземешъ нѣщо. И тогава вие ще замязате на онзи младъ проповѣдникъ, който отишълъ при двама, които наскоро се оженили. Жена му била много красива; и той отишълъ да ги обръща въ Господа И като проповѣдвалъ, той се влюбилъ въ жената; и казва на жената: напусни го съ него не можешъ да живѣешъ щастливо. Питамъ, туй обръщане ли е? Той обърналъ ума на жена му. Казва и да го напусне. А тя може да каже, че е намѣрила Христа.

А той ще каже: отъ какъ дойде въ дома ми,обърка дома ми. Не ходи да обръща
двама млади,които се обичатъ.Че любовьта ги обърнала.Обичатъ се вече тѣ.
Богъ е въ тѣхъ,какво ще ги обръщашъ? да вѣрватъ въ Христа,или да обичатъ
Христа? Да вѣрвашъ въ Христа или да възлюбишъ Христа?То е кривото разбиране.И азъ ви казвамъ,не отивайте да обръщате хората.Ще ви кажа,идете само
да ги събуждате. Тѣзи,които се оженили,та сж заспали;кажи имъ само:станете.Не говори повече.А ти си замини.Не оставай да ги питашъ за тѣхната любовь.Съ вашата любовь започнете.Щомъ искашъ да обърнешъ нѣкого,ти ще се
натъкнешъ на едно противиречие вече. И мислете въ душата си,че всѣки единъ
човѣкъ има едно разбиране.Не мислете,че хората нѣматъ разбиране.Нѣкой казва:азъ не разбирамъ. Не,разбира той. Разбиране имаме,трѣбва сега едно приложение. Съ едно малко усилие ние може да приложимъ. Богъ изисква отъ всинца ни да му служимъ.И всѣки единъ отъ васъ може да служи на Бога! Той нѣма защо да свърши университетъ,нито да свърши колегия;нѣма защо да става и
и светъ и чистъ; всички тия работи сж хубави.Тѣ сж дрехи,които отъ после
ще облѣчете.Но не чакайте.Васъ ви трѣбва учение.Трѣбва само да учите,и да
имате едно желание да работите за Бога,а съ какви дрехи ще бждете облѣчени
и то е добро,но дрехитѣ ви не сж важни. Ако отивате да проповѣдвате за Христа,не чакайте да си турите хубави дрехи,хосле цилиндъръ,и да разполагате
съ средства. Мнозина сж ми казвали:азъ искамъ да проповѣдвамъ за Бога,но
нѣмамъ пари. Искамъ да проповѣдвамъ,казватъ,бихъ желалъ да ида и въ франция да разнеса това Учение,но средства нѣмамъ. Е питамъ сега,съ пари може
ли да се обърне свѣта? -Е,не може да се обърне. И съ знание не можеж да се
обърне свѣта. Не че ученнието не е потрѣбно.Потрѣбно е туй учение. Че тогава де е мѣстото на Бога въ свѣта? Значи,ако ние не отидемъ да работимъ за
Бога,Богъ има отъ насъ нужда да идемъ да работимъ за Него. Неговата работа отъ самото начало е нагласена,но ние сме пратени въ единъ малъкъ кръгъ.
Мѣстотонаопази майка сж ония дветѣ деца,които ще дойдатъ въ дома;на тѣхъ
да предаде Словото на Бога.Тѣ сж две пѣпки,и трѣбва за цѣфнатъ.Кой ще проповѣдва на другитѣ дървета,че трѣбва да цѣфнатъ? Дърветата никога това не
правятъ. Онова,което у насъ има,това трѣбва да направимъ.Две пѣпки имашъ
ти. Тѣ трѣбва да цѣфнатъ хубаво.

Такзавамъ, сега е дошло времето,когато Господъ въ насъ трѣбва да
е доволенъ,че ние Му СЛУЖИМЪ. Ако Господъ е доволенъ отъ нашето служение,
нашата любовь ще се увеличи,нашата вѣра ще се увеличи,и надеждата ще се
увеличи. И незгодитѣ въ живота ни ще почнатъ да изчезватъ. Ще има пакъ мъ
нотии,но човѣкъ ще стане уменъ,и ще има едно вхтрешно подобрение въ живот
Това трѣбва да дойде.

И сега мжчнотията въ свѣта е, че ние искаме да поставимъ хората на тѣхното мѣсто. Азъ искамъ да поставя хората на тѣхното мѣсто,и другитѣ искатъ да поставятъ и менъ на моето мѣсто. Една цѣла галиматия ще стане.Кой кого ще намѣсти? Ако азъ дойда да намѣстя вашитѣ очи,нами нѣкои лѣкари намѣстватъ очитѣ. Единъ лѣкарь дойде да ти постави очитѣ на мѣсто;другъ лѣкарь каже: трѣбва да се извади едното око навѣнка,защото да не се зарази другото око. Не, Не вѣрвайте въ тѣзи лѣжи. Единъ боленъ,туй бѣше въ Търново,заболѣва отъ кракъ,гледа го единъ лѣкарь,и казва:този кракъ трѣбва да се отреже до колѣ ното,ако не,ще умрешъ.И другиятъ ще се зарази. Този казва:че какъ ще ми ва вземешъ крака?Господъ ми е далъ крака,защо Му е да Му дамъ единъ кракъ? Ако е за жертвоприношение,ще Му дамъ цѣлото си тѣло,но единъ кракъ не мога да Му дамъ.Азъ си излизамъ отъ болницата,не искамъ да ми режатъ крака. Ако Господъ иска жертвоприношение,азъ съмъ готовъ! Излиза,и следъ 6 мѣсеца оздравя,и се връща при лѣкаря,казва му:азъ съмъ здравъ! -А кракътъ? -Е,Господъ не иска да Му отрежатъ единъ кракъ, или да извадатъ едно око.

Отъ всинца ни искатъ едно слушание и разбиране на Неговата Воля. Ние искаме да влѣземъ въ стѣлкновение съ Него.Ние отиваме и Му се оплаквам ,и Му казваме:братъ ми е много лошъ. Че знаете ли какво значи,какво противоречие е,да дойде синътъ при баща си,и да се оплаква отъ братъ си? Ти като кажешъ:братъ ми е лошъ,че причината на това кой е? Майката и бащата,тѣ сж лоши. Тѣ го родиха такъвъ. Не се оплаквайте отъ брата си,нищо повече. Косвено,вие щомъ се оплаквате отъ хората,вие хвърляте петно върху Името Бо Божие.Нищо повече. И ако нѣкой се оплаква, както и да се оплаквате,вие хвърляте едно петно на Първото Начало.Господъ нищо нѣма да ви каже.Вие петните Името Божие.Вие ще кажете:този братъ е много лошъ.Думата лоша,знаете ли ка какво нѣщо е? Сега между бѣднитѣ хора да кажете,че нѣкой е богатъ? Тѣ ведн нага ще кажатъ:той е такъвъ и такъвъ,въ тѣхъ влиза идеята:кралъ ги е. И сиромахъ да си е лошо,и богатъ да си е лошо. Богатъ значи,кралъ си паритѣ. И тогава? Крадени сж отъ нѣкжде тия пари. А има и другото правилно понятие и разбиране,-богатъ е онзи човѣкъ, който е касиеръ,на когото Богъ е много далъ,и този човѣкъ трѣбва да изпълни своитѣ служения. И той трѣбва да дава когато и на когото трѣбва. Че кой кога вземе отъ банката,трѣбва и да даде. На всички да помага,то е невъзможно въ даденъ случай. Та нѣкой пжть се казва:помогнете,помогнете на онзи човѣкъ,когото Богъ е турилъ на мѣстото, че само вие може да помогнете. Че човѣкътъ е дошълъ въ банката и на гешето И ти на гешето ще вземешъ да смѣнишъ неговия чекъ.Ще вземешъ да му услужиш Ако си на банката, че те държатъ отговоренъ. Та сега и Писанието казва,вече се изпоплашили,и стана цѣлъ единъ въпросъ:-отворилъ Христосъ очитѣ на еди

слѣпъ човѣкъ.И стана въпросъ:какъ ти отвори очитѣ?Той ли ти отвори очитѣ? И какъ ги отвори? Не искатъ евреитѣ да признаятъ,че Христосъ е отворилъ очитѣ.И казватъ за Христа,грѣшникъ е този;на Мойсей Богъ е говорилъ,ние не вѣрваме,чена Този Богъ говори.Чудна работа,тѣ не бѣха въ времето на Мойсея,и отъ де знаятъ,че Богъ му е говорилъ,а сега единъ човѣкъ прави тия чудеса,и тѣ не вѣрватъ,че това Господъ направи. Старото е въ стълкновение съ новото. Вие разваляте стария порядъкъ,казватъ тѣ,вие разваляте нашитѣ разбирания.Не може тъй. Питамъ,какво ще се прави тогава? Какво трѣбва да прави майката,когато нейното дете бие другото братче? Тази майка ще вземе това дете,и ще го тури на 10 клм.Ще му дадатъ за ядене и пиене,ще му дадатъ и една слугиня,да се занимава,да не е при другото дете,да го бие.Туй трѣбва да направи майката.Или майката никога не трѣбва да остави старото дете при младото. А като излѣзне,друго да остави него да държи навънка.Щомъ го остави,малкото ще бѫде бито.Азъ мога да ви обясня причинитѣ,защо ще го бие. Но туй обяснение нищо нѣма да ви принесе. И казватъ индуситѣ,че туй е карма. Ще кажетъ,че туй дете,което сега го биятъ е старото дете,та сега то го намира,и казва:ха сега,чакай. Та може да ви преведа онзи примеръ. Единъ денъ бѣдъ човѣкъ служилъ при единъ богатъ.Той нищо не му далъ,че пострадалъ,и казва: азъ ще ти намѣра мѣстото. Обаче той самъ нищо не може да му направи. Единъ день той чулъ,чее/ умрѣлъ. А.казва,дойде ми на умъ,азъ ще му държа единъ тъ, бой! А тогава имало обичай,богатитѣ хора като умратъ,на гробища ги оставятъ че на другия день ще ги погребатъ. Той си взѣлъ една тояга,и като го налагалъ,умрелиятъ се събудилъ,казва:мола,не ме бий,азъ се съживихъ,ще ти платя всичко. Като го билъ,го съживилъ. Е питамъ сега,ако вие бѣхте този богатиятъ човѣкъ,нѣма ли да се радвате? Защото друго яче щѣха да ви погребатъ. А сега не ви погребаха,а ви биха.И съ това живота ви ще се повърне. По нѣкоя пѫть вие питате:защо тия страдания? Защо е този бой при гробищата? -Да си платите дълговетѣ. А пѫтъ при гродищата,ако не ви биятъ,ще ви заровятъ. Това е по-лошо. По-добре е да ви понатупатъ малко,и да станете. Тогава богатиятъ ви взема въ къщи,и приятелство се образува/ между тѣхъ. Това сега е само/ за обяснение.

Или законътъ е,когато Любовьта дойде,онзи Божественъ бой, Богъ когато иска да бие хората,Той изпраща Любовьта си; когато умственият свѣтъ иска да бие хората,Той изпраща Вѣрата си. А пъкъ когато на земята, на физическото поле искатъ да биятъ нѣкого,Той изпраща надеждата си.

Е,Господъ иска да те накаже,ще ти даде имане;говеда,ще трѣбва да имъ служиш. То е наказание.Друго яче ти се протривашъ,нѣма да работишъ.А тъй като имаш говеда,тѣ ще мучатъ,и за тѣхъ ще работишъ.

ва
Казва ти:всичко е твое.И ти това помилвашъ,нова помилвашъ,и все твое ста
А тѣ щомъ станатъ твои,ти трѣбва да имъ служишъ на тѣхъ. А това отъ Божия
страна е наказание. Въ умствения свѣтъ Богъ ще ти изпрати вѣрата,ще ти да-
де знание;ти съ тази идея ще се занимавашъ,съ онази идея ще се занимавашъ
и тѣ ставатъ твои. Въ Любовьта като те наказва,ако разбирашъ любовьта,ти
ще придобиешъ.То е радость;ако не разбирашъ любовьта,то е наказание. Защото
при любовьта този ще дойде при тебе,онзи ще дойде,другъ,трети,4-ти,и ще
почне ревность около тебе. Да кажемъ една мома обичатъ я 10 момци.Всички
я обичатъ. Тя какво трѣбва да прави?Кажете ми. Една мома,която обичатъ 10
момци,и сж готови да пожертвуватъ живота си,какво трѣбва да прави съ тѣхъ
Е,тя да имъ каже тѣй:за 5 години ви пращамъ на единъ голѣмъ изпитъ.На тебе
100 хиляди лева и на тебе 100 хиляди лева,5 години да идете по свѣта да с
събирате най-хубави цвѣтя,и следъ 5 години,ако удобря вашитѣ цвѣтя,тогава
едного отъ васъ ще избера.Сега ще идете да работите 5 години. Следъ 5 год
ни тѣ се връщатъ. Тогава тя имъ казва:сега идете да събирате най-хубавит
камъни.5 години това. Ставатъ 10 години. Тада правила тази умната мома.И
тѣ живѣятъ съ надежда,и все поумняватъ. Тя ги изпращала,тѣ идватъ,заминав
ватъ,идватъ и заминаватъ.И ставатъ на 120 години.Остаряватъ.И единъ день
тя идва при тѣхъ,и имъ казва:ще ме турите въ този купелъ вжтре,че азъ ис-
камъ да се омия хубаво,че да ме видите въ една хубава форма.И като я тури-
ли въ купела,тя се топи,топи и изчезва нѣкжде.И тогава нейнитѣ възлюбле-
ни сж на 120 години,и като гледатъ,казватъ:отиде всичкото имане! Е,кжде
отиде?И всички започватъ да плачатъ.-Изчузна нѣкжде.И всички 10-та ронятъ
сълзи,че изгубива всичкото време по една мома. Много работи научехме,каз-
ватъ,но нея изгубихме. И вие сега се оплаквате,че много работи сте научил
но нея сте изгубили.Не че сте я изгубили,но тя влѣзе вжтре. Тя е толкова
умна тази любовь,че тя е влѣзла вжтре въ сърдцето ви. И туй страдание де-
то имате сега,-тя е влѣзла вжтре въ васъ. Та по-добре любовьта отъ вжтре,
отколкото отвънка. Щомъ любовьта е отъ вънка,ще има споръ,кой може да я
вземе? Тогава трѣбва всички да си вематъ по едно парченце,кой ржка,кой
кракъ,кой око,кой ухо... Не раздѣляйте,не туряйте Бога на противоречие въ
себе си. Азъ нѣкой пжть разсжждавамъ.Питатъ ме нѣкои,казватъ:този братъ не
ашъ
не живѣе тѣй по Бога.Чудна работа? отъ де знаешъ,че не живѣе? Ти го намира
че не живѣе,понеже ти искашъ,той да живѣе по твоитѣ правила. -Малко играя
му очитѣ.Имамъ една млада жена,играятъ му очитѣ. Ужъ седи,проповѣдьта слу-
ша,а на жена ми хвърля око.Че отъ де го виде,че на жена ти хвърли око? Та
окото хвърля ли се навънка? Ти нѣма да видишъ нищо. Та ти си онзи,който
ходишъ.Най-първо нѣмашъ довѣрие на жена си.И ти си гледалъ синото око.

Че ти не си гледалъ Господа, а си гледалъ жена си.И той,чудни сж хората! Та когато влѣзнешъ ти въ едно здание,дето има нарисявани хиляди слѣнца,красиви слѣнца,питамъ,кое нарисувано слѣнце трѣбва да гледашъ ти? Или да гледашъ онова слѣнце,което изгрѣва. За менъ хората сж нарисувани слѣнца.Нѣка си седятъ на нѣкое хубаво мѣсто;но азъ като изгрѣва слѣнцето,отивамъ да гледамъ слѣнцето,което изгрѣва. А когато действителното слѣнце го нѣма,тогава гледамъ тия слѣнца,какъ сж нарисувани. Нарисуванитѣ слѣнца нищо не принасятъ. Не че идеята не е хубава.Гениално е.Но въ едно нарисувано слѣнце нѣма този животъ,както въ едно изгрѣваще слѣнце. Вие сега се занимавате съ хората. Не се занимавайте съ хората! И добре е и хората съ насъ да се не занимаватъ. Но ние да се занимаваме съ живото слѣнце!,което може да внесе въ насъ онова,отъ което ние се нуждаемъ сега.

Та казвамъ,правилното отношение кое е? Богъ изисква въ сегашния вѣкъ едно правилно СЛУЖЕНИЕ на дѣлото Божие. И всички трѣбва да имате довѣрие. И оставете на чѣвѣка Богъ да оправи работитѣ му! Идва нѣкой при менъ, казвамъ:остави тази работа. Богъ си знае работата.Той ще я поправи.Единъ дунь и азъ искахъ да поправя работитѣ.Господъ казва:не се мѣси въ тази работа! Азъ искахъ да поправя.Господъ казва:тази работа азъ ще я поправя. Тя е Божия работа! Дойде нѣкой,-ама тъй. -Туй не е моя работа.То е Божия работа! Ти си направилъ една погрѣшка. Знае си Господъ работата. Ако азъ река да поправя ще влошева работитѣ,не му зная потънкоститѣ. Този,който е направилъ часовника,Той знае,нека си го бута.Той знае какъ да го поправи Азъ не го бутамъ. Е допуснете сега,че вие отивате и се препорчате нѣкъде съ името си.Представете си,че двама души,които ме обичатъ,идватъ при мене Превеждамъ ви единъ примеръ сега. На едногото сега му давамъ една халка, направенекато пръстенъ,една медна халка.Най-първо той се радва,че му съмъ далъ нѣщо.Дойде другия,пъкъ на него му дамъ единъ златенъ пръстенъ съ диамантъ отгоре,и моя вензелъ туренъ съ името. Като се срѣщнатъ двамата души, единиятъ показва медния си пръстенъ,другия-златния.Веднага на единия му втане мжчно,казва:то е пристрастие,Ти менъ ме замъгвашъ съ меднитѣ си халки,а на него си далъ пръстенъ съ диамантъ. Нѣма никаква любовь въ тавo. Де е погрѣшката ти сега? Погрѣшката е на първото мѣсто. На онзи,който му е далъ пръстена,ще каже,че пристрастие имаФПогрѣшката е онзи,на когото си му далъ пръстена,че той ходи да се хвали съ него. Азъ казвамъ:този пръстен никому нѣма да показвашъ.А той не ме е слушалъ,отива и показва го на цѣли свѣтъи ме оскандалява.Казвамъ му:този пръстенъ никой нѣма да го диви.Ще го скриешъ.Ти ще имашъ правото само да го гледашъ.А той го далъ да го видятъ всичкитѣ хора. И тогава менъ ме нападатъ,похождатъ да ми се каратъ.

Какъ казвахъ, на него златенъ пръстенъ съ диамантъ, на мене една халка, да м
ме матохарашъ. Не показвайте вашия златенъ пръстенъ. И по-добре винаги въ
живота вземайте последното мѣсто. Последното мѣсто е най-хубаво, отколкото
да вземете първото мѣсто. Азъ за себе си пазя най-последното мѣсто, и съмъ
по-благодаренъ. И до сега като се качвамъ на трамвай пръвъ не влизамъ вътре
щомъ има други оставамъ тѣ да се качатъ. Щомъ нѣма никой да влиза, пръвъ
всички да влѣзнатъ, а азъ оставамъ последенъ
влезна. Щомъ има, азъ оставамъ на опашката. Защото като влѣзна пръвъ, всички
ще ме бутатъ. Ако има свободно мѣсто, азъ седна, ако не, азъ стоя правъ. Седна
ли на първо мѣсто, нѣкой ще дойде, ще каже, моля господине, смѣстете се малко!
Тукъ се смѣстишъ, тамъ се смѣстишъ. Не вземай въ живота първо мѣсто! Дайте
разпореждане на ваши 6 годѣми деца, да не биятъ малкитѣ. Не сж виновни мал-
китѣ, виновни сж старитѣ. Най-после виновонъ е бащата, нищо повече. Той казв-
тѣ
вие ме правите, че азъ съмъ виновенъ. Казвамъ, прави сж тия хора. Всички ска-
дали, които ставатъ между васъ все азъ съмъ виновенъ. Нищо повече. Вие сте д
добри, азъ съмъ лошъ. Скарали се двама, азъ съмъ причина. Осиромашѣли двама,
азъ съмъ причина. Разболѣли де двама, азъ съмъ причина. Умрѣлъ нѣкой, азъ съм
причина; оживѣлъ нѣкой, азъ съмъ причина. Забогатѣлъ нѣкой, азъ съмъ причина.
Каквото става въ свѣта, все азъ съмъ причина. Какво трѣбва да правя сега, ка
жете ми? За да накарамъ нѣкого да живѣе, трѣбва да накарамъ другъ да умре
Тази кокошка въ курника трѣбва да умре, за да живѣе господара ѝ. Кокошката
казва, защо си направилъ така? Защо за насъ си направилъ курници, а за хора
та си направилъ кжщи? Казвамъ на кокошката: докато вие кокошкитѣ не влѣзе
те въ стомаха на човѣка, хора не може да станете. За това сте пратени сега
на земята, отъ кокошки хора да станете. Мжчнотии ще има сега. Но втори пжть
кокошки нѣма да бждете. Ще се родишъ като човѣкъ, че имашъ крака като човѣк
-Ама ти право ли говоришъ? - Ще го опиташъ. Въ сжщность това нищо не обяс
нява. Ние не знаемъ още какви сж Божиитѣ пжтища, какви сж Божиитѣ планове. И
И не можемъ да застанемъ на Неговото мѣсто. Има една мждрость, която е въм
отъ човѣшкитѣ схващания. Всички противоречия, които сжществуватъ въ свѣта
и добро и зло, тѣ си иматъ свое предназначение. За мене въ дадения случай
Богъ ми казва: отъ това дърво нѣма да ядешъ. Защо и за какво не питамъ. За-
щото ако ядете отъ това дърво, вие ще влѣзете въ живота настраданията. Това
дърво не е за васъ. И после, се казва тамъ, че като ялъ Адамъ отъ забранено-
то дърво, той станалъ като единъ отъ боговетѣ, да познава доброто и злото.
И ако сега по нѣкакавъ случай ядете отъ дървото за познаване доброто и
злото, вие сте станали по-лоши. Вие не знаете защо и за какво е станало то-
ва, защото дълбокия смисълъ на нѣщата е скритъ. Единъ день когато отидете

въ дълбочинитѣ на живота,когато се домогнете до неговата философия,вие ще разберете това.Може би това ще бъде следъ хиляди години,-не е важно.Сега не разрешавайте този въпросъ въ себе си.Нѣкой пѫть човѣкъ мисли,че е много обърнъ.А нѣкой пѫть вижда,колко лоши работи има въ него.Не обръщай внимание на това. Единъ день си разположенъ,имашъ желание да отмъстишъ,и казва -брей,до сега не знаѣхъ,че съмъималъ толкова много злоба въ себе си. Казвамъ:съ отмъщение работитѣ на ставатъ. И съ добро не ставатъ.Значи,и съ добро не ставатъ и съ зло не ставатъ.Единствената сила въ свѣта,която може да примири нѣщата,това е закона на Любовьта. Щомъ дойдешъ до закона на Любовьта,всичко друго трѣбва да изчезне.Какъ ще се примиратъ хората? Запр. има хора,които те мразатъ.Да кажемъ,че и ти ги мразишъ.Да кажемъ,че нѣкогтѣ сж те обирали.Отрабвали значи.Тѣзи хора ще дойдатъ единъ день при тебе и ще ти кажатъ:братко,извини,ние те обрахме. Сега ще ни простишъ.Единъ денъ ние ще останемъ всичко,каквото имаме,на твое разположение.Ще ти кажем ето,каквото имаме,вземи го.Питамъ,ще мразишъ ли тѣзи хора? Та казвамъ,ако вие нѣмате желание да станете слуги на Господа,да кажете:Господи,ето,пред Тебе е,всичко,което си ни далъ.Ние сме готови,да Ти станемъ слуги.А вие казвате:ние искаме да изправимъ живота си.Като изправимъ живота си,тогава ще Ти служимъ.-Това е неразбиране.Ти нѣма защо да дигашъ шумъ,ще се опрѣ тнешъ,да служишъ на Господа,нищо повече.До сега ти си искалъ само господа да бъдешъ,тамъ е злото въ свѣта.Тъй го разбирамъ за себе си.Че и Господъ е слугувалъ.Че коя майка не е слугувала на своето дете? Тя му е слугувала слугувала.И като порасне,като стане голѣмъ синъ,тя казва:синко,досега азъ съмъ ти слугувала,отъ сега нататъкъ ти ще ми слугувашъ.

Сега,вие сте възрастни,имате знания.Вие знаете почти толкова, колкото и азъ.-Ни повече,ни по-малко.И вие обичате почти толкова,колкото и азъ обичамъ.Има нѣща,които Богъ сега разкрива.Хубавата вода я познавате Хубавитѣ работитвие ги знаете.Вие не сте облѣчени съ най-хубавитѣ дрехи, но тия,които имате сж достатъчни.Тѣ сж достатъчни за васъ.Много дрехи има направени отъдрехара. Защо ви сж ~~[illegible]~~ всички тия дрехи? Вие даже нѣмате днида ги обличате.Ако всѣки день обличате по единъ костюмъ,незная за 365 дни,ще ви трѣбватъ 365 костюма.Това е единъ товаръ за васъ. Е,сщественото,което трѣбва да остане у васъ,това е,всѣки отъ васъ,който и да е той да виждате въ братята си хубавата страна на тѣхния животъ.Виждашъ ли дос рото у брата си,ти Бога виждашъ.Виждашъ ли злото у брата си,ти себе си виждашъ.Не гледайте себе си у харата,но гледайте Бога въ хората. Това е практическата страна въ живота.Това е примирението.-Друго примирение нѣма Ти никога не можешъ да се примиришъ съ човѣка,докато не гледашъ Бога въ

Ако гледашъ себе си въ него,ти не можешъ да се примиришъ съ него.Ако гледашъ Бога въ себе си,и той гледа Бога въ тебе,това е примирение въ свѣта. Това трѣбва да се приложи.Никой да се не оправдава съ това,че не знае.Всѣки знае.Азъ съмъ забелѣзалъ,че когато съмъ изпращалъ нѣкой да работи за мене,всѣкога съмъ пострадвалъ.Дойде нѣкой,заеме се за една работа,конто азъ трѣбва да свърша.Обаче,щомъ дойде за Любовьта,тамъ никой не може да ме замѣсти.Ако азъ трѣбва да покажа любовьта си/къмъ нѣкой човѣкъ,никого не трѣва да изпращамъ вмѣсто мене.И Господъ въ свѣта търси хора. Казва апостолъ Павелъ:"Богъ бѣше въ Христа и примиряваше хората съ себе си". Затова не имъ вмѣняваше грѣхове. "Богъ бѣше въ Христа и Той знаеше,какъ да примири хората.Но Богъ не е у насъ,ние никога не бихме се примирили съ хората.Казвашъ:азъ се примирихъ.Ти не знаешъ,какъ да се примиряваше. Богъ трѣбва да дойде у насъ,за да ни примири.Богъ трѣбва да дойде у насъ,за ди ни научи, какъ да се любомъ.Какъ ще се примиримъ? Азъ гледамъ на сжществено,и казвамъ,че Богъ е Любовь!Азъ съмъ само единъ проводникъ на Бога.Азъ не съмъ цѣлата Любовь.Да допуснемъ,че азъ съмъ червенията лжчъ на свѣтлината.Това не значи,че съмъ и другитѣ лжчи.Азъ съмъ само червенията лжчъ и мога да играя само една роля.Но ако искамъ да играя ролята на зеления,на синия,на жѣлтия и портокалений цвѣтъ,за вене това сж непонятни нѣща.Та сега като говоря,виждамъ какво става съ васъ.Казвамъ,като говорихъ извадихъ еди кого си отъ вѣнъ ралситѣ му.Не само това,но като гледамъ,като сте събрани,давамъ единъ примеръ и погреждамъ къмъ нѣкого.Пакъ го извадя отъ релситѣ.Но този примеръ е такъвъ,че не е специфиченъ,засѣга нѣкаква особена черта.И като погледна този човѣкъ,казвамъ му:и ти си единъ отъ тѣхъ.На него му става мжчно.Но като давамъ нѣкакъвъ хубавъ примеръ,който подига човѣка,и погледна къмъ този сжщия човѣкъ,на него му става приятно.Като говоря за гении,светии,и погледна къмъ сжщия,и му кажа,че и той е единъ отъ тѣхъ,на него му става приятно.Но като му дамъ единъ примеръ,който изнася отрицателни черти,и погледна къмъ него,става му неприятно,мжчно.Това е пристрастие. Та вие ме постояно наблюдавате.Ако дамъ видъ,че не виждамъ нѣкого, той казва,защо Учителтъ ме не вижда? Защо азъ не виждамъ нѣкого? Нѣкой прави една погрѣшка; гледамъ,нѣкой краде.Какво правя тогава? Тогава азъ си казвамъ: този човѣкъ иска да вложи нѣщо въ касата.-Какво казвашъ?не виждашъ ли,че той задига нѣщо отъ касата! -Азъ пъкъ мисля,че той ще вложи нѣщо. Ако пъкъ е взѣлъ,той ще върне пакъ паритѣ. Не е лошъ този човѣкъ.Ако е взѣлъ една торба,ще върне две.Следъ това поправямъ погрѣшката му.Отварямъ касата,и турямъ две торби.Следъ това срѣщамъ другия и го питамъ:нали казахъ право? нали донесе паритѣ?

-Донесе ги.-Не е лошъ човѣкъ.Значи,за да поправите погрѣшката на другитѣ хора,трѣбва да внесете две торби вмѣсто една.Даромъ сте взели,Даромъ давайте.И не примирявайте хората.Пазете се отъ ролята да примирявате.Това е прерогатива на Бога.Не казвайте,азъ мога да обичамъ хората.-Това не е ваше право.Единственото право на хората е да слугуватъ.А да примирявате хората, това е право на Бога.Азъ не примирявамъ хората.Азъ искамъ да ви науча да с служите на Бога,нѣма по-хубаво нѣщо отъ Служението на Бога.Единственото най-хубаво нѣщо е СЛУЖЕНИЕТО и УЧЕНИЕТО . Учете се и служете,а другитѣ работи Богъ ще ги направи. Той ще дойде у васъ,да ви научи,какъ да обичате. Той ще дойде у васъ да ви научи,какъ да примирявате.Отъ Него ще се научите Това е една наука,която само Богъ знае.Като дойде Христосъ на земята,Той каза:Отецъ никого не съди.И Този,Който никого не съди,Той е вѣчна Любовь. И когато казали на Христа:Учителю благи".Той ги запиталъ,защо ме наричат "благъ"?Благъ е само Богъ." Той всѣкога прощава.Той никога не гледа на лошото у хората.Той казва:този,когото създадохъ е добъръ,Той е добъръ.Богъ постоянно поправя нѣщата.Та казвамъ,всички хора,които виждате отъ ваше гледище,че съ невежа,че съ лоши,единъ день тѣ ще се оправятъ.-Кога? -Може би следъ една минута,следъ 10 минути,слудъ единъ часъ,следъ 12 часа,-той все ще се поправи.Вѣрвайте въ това и служете на Бога.Въ това е щастието. Нѣма нѣща невъзможни.Невъзможното за човѣка е възможно за Бога. Азъ имамъ много примери,при мене съ идвали и млади и стари,и виждамъ,че законътъ е е единъ и същъ.Всичкитѣ спорове произтичатъ отъ многото знание,отъ многото имане,което ние не знаемъ,какъ да го приложимъ.Азъ виждамъ една несправедливость,Дойде при мене нѣкой седи единъ часъ,и азъ го търпя.Дойде другъ седи само 5 минути,и у мене се заражда желание,да си излѣзе по-скоро.Казвамъ си,това не е справедливо. Азъ трѣбва готовъ и двамата да изслушамъ съ търпение.Онзи,който ме е държалъ цѣлъ часъ,разправялъ ми различни нѣщ като си отива,ще се извини,Той казва,ще ме извинишъ,че те задържахъ много Азъ си правя свои изводи.Идва единъ при мене и ми казва:Учителю,да запалимъ печката долу? _Не трѣбва. Защото,ако е топло въ стаята,онія,които и идватъ при мене,ще седатъ по-дълго време.За това и азъ ще седя на студено и тѣ ще седатъ на студено.Да,но следъ това ме хвана хрема.Почнаха да ми текатъ сълзи.Питатъ ме:защо ти текатъ сълзи,защо плачешъ? -Плача,защото искахъ да ги науча да седатъ по-малко въ стаята ми. Ако стаята ми бѣше отоплена добре,щѣше да бѫде добре и за мене и за тѣхъ.Сега,понеже стаята ми не е добре отоплена,не е добре и за мене и за тѣхъ. Обаче,тѣ седѣха много и при не добре отоплена стая. Втори пѫть съмъ намислилъ да направя следующето:като дойде нѣкой при мене,стаята ще бѫде отоплена като

бания,тогава тѣ ще седатъ по-малко. Но това не е сжществено сега,това сж второстепени работи.Вие,които не разбирате,ще кажете,това сж слабости.-Не, това не сж слабости.Това сж редъ разсжждания,отъ които виждате,какво хората мислятъ. Запр.нѣкой човѣкъ иска много да те гощава.Защо? -Той си има извѣстни съображения.Това е право.Оставете сега настрана противоречията,които сжществуватъ въ свѣта,Оставете чуждитѣ противоречия.И се дръжте до Служението то.До служението на Бога.Като се държите за ученето,Богъ ще ви научи на две нѣща:какво нѣщо е Любовьта.И какво нѣщо е ученето.Любовьта е изобилието,което примирява нѣщата.Когато имашъ достатъчно средства,ти можешъ на всички мѣста съ всички свои длъжници,съ всички кредитори,които имашъ,да можешъ да се справишъ съ тѣхъ.Като нѣмашъ какво да платишъ,и кажешъ,че ще изпратишъ дълга си следъ извѣстно време,за тебе ще иматъ лошо мнение.Ти ще се разплащашъ,ти ще се примиряващъ.Понеже у Бога е изобилието.Той трѣбва да дойде да живѣе у насъ,да Го оставимъ абсолютно свободно да постжпва. Казвамъ,да бжде Волята Божия!Не нашата воля,но Неговата.Всички еднакво трѣбва да изпълнимъ Волята Божия.Не както азъ изпълнявамъ Волята Божия,но всѣки отъ васъ трѣбва да изпълни Волята Божия тъй както Богъ изисква.За всѣки човѣкъ Богъ има специфично мнение. Вследствие на което Той нѣма да даде еднаква работа на всички.Въ работата ще има разнообразие.

Та сега,всичко въ свѣта ще се оправи!Та сега и на васъ ви пожелавамъ две нѣща.Учете си и служете! По-хубаво отъ нѣщо това нѣма. Това е идеалното правило.Хубаво се учете и служете на Бога.По-хебаво нѣщо отъ това нѣма. Сега свѣтътъ се нуждае отъ ученици.Отъ ученици и служители. Себе си да учатъ,и на другитѣ да служатъ.И кой каквото е научилъ,да го и изкже;и каквото е изслужилъ,и него да изкаже.Всѣки въ себе си кой да е тъй свободенъ,че като се намира нѣкжде,да му е приятно да учи,и да служи на Бога! Казвате за нѣкой човѣка,вижъ колко е свободенъ. "Ако ме обичате,ще упазите моитѣ заповѣди".Защото безъ Любовь,Божиятъ законъ не може да се изпълни.Безъ Любовь и служението не може да се изпълни.Ученето и служението това сж два процеси,чрезъ които Любовьта идва.Любовьта иде чрезъ учение и служение.Само така тя ще оправи свѣта.Учение безъ служение,и служение без учение това сж несъвмѣстими нѣща.Онова,което научимъ,ще го служимъ.И обратно и онова,което служишъ,ще го научишъ.Само така ще дадемъ условие на Бога да ни покаже Любовьта си,и да примири всичкитѣ хора едни съ други.Защото нѣма по-хубаво нѣщо отъ това,двама души да се примирятъ.Какво по-хубаво от това,да се обичатъ двама души! Като видишъ двама души,да се обичатъ,тѣ трѣва да се обичатъ така,че да иматъ любовь и уважение единъ къмъ другъ,тъй както всѣки къмъ себе си.

И тъй,ти трѣбва да имашъ абсолютна вѣра,да нѣмашъ никаква лоша мисъл
за да могатъ въ всѣко време да ти помагатъ.Какво по-хубаво отъ това,да им
имашъ довѣрието на единъ приятель,на когото всѣкога да можешъ да разчиташ
Ние трѣбва такада вѣрваме на Бога,че при всички условия,които могатъ да с
родатъ въ свѣта,да имаме туй довѣрие,че всичко ще се оправи.И като си гр
грѣшенъ,да знаешъ,че всичко ще се оправи;и като си хремавъ,ще се оправи;и
като си трѣскавъ,ще се оправи;и като си боленъ,и като си здравъ,ще се опра
ви.При всички условия,ще се оправи. Това е,което ние сега очакваме.Като
дойде новия животъ,въ който /////// ще влѣзе Божията Любовь,въ този нов
животъ,азъ считамъ,че погрѣшкитѣ ще се изправатъ и Любовьта ще се изяви.
Новиятъ животъ подразбира прикючване съ смѣткитѣ на стария животъ.А ста-
рия животъ,всички знаете,какво представя.Знаете какво нѣща представя.Той
имй добра страна,има и лоша страна.А за стария животъ,вие знаете,какво нѣ
що представя.Той си има своята добра и своята лоша страна.А за новия живо
и Писанието казва:"нито ухо е чуло,нито око е видѣло,онова,което Богъ е
приготвилъ за онѣзи,които Го любятъ.Или за онѣзи,които се учатъ.И които
Му служатъ. Око не е видѣло и ухо не е чуло онова,което Богъ е приготвилъ
за душитѣ,които се учатъ и да душитѣ,които Му служатъ"!

Та жели сега,да влѣзете въ това великото благо,което Богъ е при-
готвиръ за васъ.Сега ще ви кажа,че всички вие сте добри,но само не сте про
явили своята доброта. Всички вие сте богати,но не сте проявили своето бога
тотство; всички вие сте учени,но не сте проявили своето учение.Не сте им
имали условие за това.Днесъ и Богъ нѣма условия. За какво? Нѣма условия,да
да проявисвоята Любовь.Въ величието на своята Любовь,ние не Му даваме
условие,да я прояви.Кой е причина? Казвате:Богъ всичко може да направи.
-Съ сила Богъ не може да направи нѣщата. Така азъ разбирамъ.Ние сами трѣб
ва да дадемъ мѣсто на Бога,да се прояви у насъ.Това е великото благо!
И Богъ не може да се прояви.Защо? Защото ние сме на пътя Му като една гол
ма спѣнка.И тази спѣнка трѣбва да се премахне.И вие не сте се проявили,
защото има друга една спѣнка.Азъ виждамъ това,но никой не може да помогне
И тогава Богъ трѣбва да дойде,да влѣзе въ Христа,и да примири свѣта,като
не вмѣнява грѣховетѣ имъ,и всичко прощава.И следъ това казва:идете и живѣ
те! Това е прощаване.Богъ трѣбва да ни прости.Ако не ни прости,ще кажемъ,
както индуситѣ казватъ:кармата ни остава.А пъкъ съ натоварването на дълг
ветѣ върху гърба ти,ти ще потънешъ.Затова ти трѣбва да се освободишъ отъ
дълговетѣ си,да олекнешъ,да изплѣзешъ на повръхностьта на водата.Та сега
като ви говоря тази сутринь, ще имате предъ видъ тия нѣща.Сега вие искате
да дойде Господъ у васъ.

Той може да дойде, но нѣма да Му разправяте да своитѣ несрети, че вашия братъ е лошъ, че еди кой си не ви оцѣнилъ, и т.н. Не, По нѣкой пѫть азъ мълча, и като мълча, вие казвате, че взимамъ страна на едного, или на другиго. Не, ако азъ взема страната на едного, работата нѣма да се оправи. И ако взема страната на другия работата пакъ нѣма да се оправи. На всички трѣбва да се даде онова необходимото, отъ което тѣ се нуждаятъ. Гладниятъ трѣбва да се задоволи. Какъ ще се задоволи? Всѣки трѣбва да се задоволи по единъ Божествен начинъ. Като се задоволи човѣкъ, ражда се една благодарность у него. Една щедрость. Той се измѣнилъ. Като се задоволи човѣкъ, той е доволенъ, и е готовъ да се жертвува. Ако не се задоволи, у него се ражда едно горчиво чувство. Сега всички трѣбва да бѫдете задоволени правилно, но това не е единъ механически процесъ. Като дойде Господъ у васъ, вие ще се примирите съ себе си, защото казва Христосъ: "азъ нѣма да моля Господа да ви обича, защото Отецъ и безъ това ви обича. Но да оставимъ сега този въпросъ настрана. Господъ и безъ това ви обича, но като ви обича, не тургайте препятствие на Неговата Любовь за да може тя да се прояви.

Сега, азъ взимамъ две нѣща: **УЧЕТЕ И СЛУЖЕТЕ НА БОГА !** Тогава ще дойде примирението, Тогава ще дойде Любовьта, която носи новия животъ. Новиятъ животъ носи пѣкъ възкресението въ свѣта.

.....

Въ Божията Любовь е благото на човѣка.

..... 6.30 ч.с.

на поляната гимнастическитѣ упражнения.

.....